ZUSAMMENGESETZTE HANDSCHRIFT: GREGORIUS MAGNUS. PS. MARCILIA. PS. BOTO PRUVENINGENSIS
2. Hälfte 12. Jh. Seite 156r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36542
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

rēt. Aulā plebecula undiq; foris cantabat. Et cū il
le miser neminē crederet sui criminis ēscū. pre
solā percati ei ēsortē fama illa portentuosa. publice
rē diuulgabat omnē. Crescunt indies de monacho
rumusculi. dubii susurrii auctores. & sēp audiuisali
q̄d noui adiecit auctor. atq; ut uilib̄ homunculis
uicioq; naturę maliuolis. magno tripudio ē latenter
bonos ledere occulte bonoq; clandestina detrac
tione dignitati glēq; derogare. p posse obsistere.
culpa unius monachi. iuxta arbitriū illoq; diffundē
in ceteros monachos. Culpę ū ocasione quā cōmitte
bat ille solus. totus incusat conuentus. tot addicit
ordo monastic. Que agnoscentes aliq̄ laici. uicini.
honesti. ac religiosi. pfati cenobii sincere atq; cō
stanter amici. satis egre tulerunt animo. Sēpe di
uersis de causis erga illū locū multi seruabant ñ
diuersū affectū. alii eū pdia sua p suis illuc aīab̄
contulerant. alii suas deuote soboles ad seruiendū
regulariter dō illuc obtulerant. aliq; se se uibi q̄q;
habitū religionis assūpturos pollicti fuerant. Sin
guli ū uariis racionib̄ obuiri monasterio fauentē.
ad se sane censebant omnē ei pinere infamiā.
nitebantq; p uiribū laceratoribū religiosi ordinis
pie reluctari. Quos cū sedare ñ possent. ē eū pra
uis ingeniis innatū. praua semp libenter dicere. &
audire. mesto ēdicto int se die ad monasteriū ēueni
unt. uocatoq; abbe. seorsū sic arguti y discreti uiri. pru
dentē illū apellant. Aiunt. ut primo rē grande se se affer
re. rē a seniorib̄ cenobii ñ dissimulandā. rē pfecto ipsi